

Wat een avontuur!

“Hey Simone, jij vindt sturen toch leuk? Zou je bij de Elfstedenroeimarathon willen sturen?” Deze vraag kreeg ik op woensdag 16 april. Mijn antwoord was direct JA! We hadden het er net in de boot over gehad. Wat wil jij straks gaan doen? Toerroeien, wedstrijdroeien, marathon roeien of skiffen? Mijn roeimaatje Mieke en ik voelen wel wat voor marathon roeien, onszelf lekker uitputten, dus over deze vraag hoefde ik niet lang na te denken!

En toen begon het. De voorbereiding. Met mijn 1 jaar stuurervaring op de IJssel, had ik nog wel even wat dingen te leren. Slippen en vallen... nog nooit van gehoord, maar is bij de Elfstedenmarathon een absolute must. Bij bruggen die te smal of te laag zijn. Ik kon me er geen voorstelling van maken met onze 3 mega grote bruggen over het Twentekanaal, al heb ik die bruggen wel gebruikt om met mijn eigen team te oefenen. Daarbij moest ook het aftellen geleerd worden. “Vallen in 5, 4, 3, 3, 3, 2, 1, nu!” Tja, soms schat je de afstand verkeerd in. Niks niet erg zeiden de Elfsteden roeiers tegen me. Dan tel je gewoon dubbel of je slaat er 1 over. De Elfstedenroeiers luisterden gelukkig goed, dus er zijn geen hoofden tegen bruggen gekomen. Al moest ik wel een keer “Bukken Nu!” roepen, toen een brug op de kaart wel als hoog genoeg stond aangegeven, maar ik het toch maar een angstvallig laag bruggetje vond.

Bij de voorbereiding hoorde ook het oefenen met de roeiers. Ik heb met verschillende duo's (de marathon wordt geroeid in een C2+) geoefend. Op de haven, het kanaal, maar ik heb ook rondjes om het botenhuis gevaren! Ja, je leest het goed. Ga maar eens kijken. Ik had geen idee dat het kon, maar Mark en Elisa waren bereid om met mij even goed het slippen te oefenen. En het peddelen. Huh peddelen? Ja, ik moest eventueel ook peddelen. Als de boot bij een brug geen vaart meer heeft en de roeiers niet kunnen roeien omdat het te smal is, moet ik als stuur peddelen. Poeh, ik vond het hartstikke leuk, maar ben toch wel heel blij dat ik het tijdens de marathon niet hoefde te doen!

En dan nog even over het kaart lezen. Op Hemelvaartsdag (de dag voor de marathon) samen met Marianne en Elisa de route helemaal doorgelopen. Alle etappes op een aparte kaart en dan maar aantekeningen maken. Hier niks bijzonders, hier moet ik slippen, hier moet ik vallen en slippen en hier vaar ik in het donker... In het donker?! Yep, de marathon begint op vrijdag om 20:00 uur en we roeien de hele nacht door, dus ook in het donker. Ik mocht van circa 2:00 – 3:00 uur. Eerste stukje was nog in Leeuwarden (we waren toen al in Dokkum geweest) en daar was nog wel een beetje licht, maar na bakboord uit (mooi hè, da's dus linksaf) de vaart in zag ik helemaal niets meer. Ik dacht 'hoe dan'? Maar het is gelukt, met het lichtje van de boot dat ik nog even voor me zag en de geweldige hulp van Marianne. Ik weet niet wat ik zonder haar daar in het donker had moeten doen.

Kortom, het was een geweldig avontuur! Ja, ik vond het heel spannend op vrijdagavond bij het oproeien (etappe 0 om naar de start te komen), maar ik heb onwijs genoten. 70 kilometer heb ik mogen sturen en ik heb er iedere kilometer van genoten. Trots was ik, toen ik op zaterdag verschillende - voor mij - toch wel best smalle bruggetjes, perfect in het midden nam zonder af te remmen. Maar zwaaien naar vrienden en familie die speciaal voor mij voor dit avontuur naar Friesland waren gekomen, zat er niet in. Dat vond ik dan toch wel weer te spannend ;-)

Met dank aan Bas & Gert-Jan, Pieter & René, Maarten & Lex, Lidewij & Marlies en Elisa, met speciale dank aan Marc die mij die bewuste vraag stelde, waardoor ik dit avontuur met jullie mocht beleven, maar met echt onwijs veel dank aan Marianne. Wat heeft zij veel voor mij gedaan! Niet alleen tijdens de voorbereiding, maar ook tijdens de tocht. Het hele schema omgooien om mij niet meteen in het diepe te gooien, met heel veel geduld samen door alle etappes lopen en in Friesland blijven checken of het nog goed met mij gaat. Echt fantastisch Marianne!

Ik haw it dien!

En ik kan iedereen aanraden dit ook een keer te doen. Als roeier, als stuur of als walploeg, want dat kan natuurlijk ook!

Simone Penterman